

OSB-İMES İŞÇİ BÜLTENİ

*“İşçi sınıfının
kurtuluşu
kendi eseri
olacaktır!”*

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 221

Kasım 2007 * Fiyatı: 25 YKr

Kardeş halklar arasında düşmanlık tohumları ekilmesine
izin vermeyelim...

**İşçilerin birliği, halkların
kardeşliği için mücadele edelim!**

Sermaye iktidarı ülkemizde büyük bir şovenizm harekâtı içinde. Türk ve Kürt halkları birbirine kışkırtılıyor. Bu durumu yaratan ve her zaman olduğu gibi kârlı çıkan sermaye iktidarındır. Onun adına ülkeyi yönetenler ve işçi emekçileri sömürenlerdir.

“Sınır ötesi” operasyon kararı çıkartılarak ABD emperyalizminin askeri yapılıyor. ABD emperyalizmi Ortadoğu’yu kendi çıkarları için yeniden yapılandırıyor. Ortadoğu’daki kardeş halkların katliamlarına bizleri de ortak ediyorlar.

Sermaye iktidarı tüm toplumda Türk-Kürt düşmanlığı yaratıyor. İşçi-emekçilerin bilinçleri şovenizm zehri ile bulandırılıyor. Böylelikle daha rahat bir şekilde sömürü ve kölelik koşullarını hayata geçirmeye çalışıyorlar. Bugüne kadar yaşadığımız sefalet, yoksulluk, işsizlik ve açlığımızın sorumlusu olan sermaye düzeni, yarattığı bu ortamdan yararlanarak kalan haklarımızı gasp etmeye çalışıyor. Önümüzdeki aylarda meclise “sosyal güvenlik reformu” adı ile getirilecek sağlık, sigorta ve emeklilik hakkımızı

gasp etmeye hazırlanıyorlar. Daha sonra ise hedefte kıdem tazminatı hakkımızın gaspı var.

Yarattıkları bu ortamda suya ve ulaşımaya zam yaptılar. Elektriğe ve doğalgaza zam ise kapıda. Patronların vergi yükünü azaltan sermaye uşakları, emeğiyle geçinenlerin 3 kuruşluk ücreti üzerindeki vergi yükünü arttırdıkça arttırıyor. Biz işçi emekçilere reva görülen zam, zulüm, baskı oluyor. “Açız” dediğimiz için başımıza cop indiriyorlar. “İşsiz” dediğimiz için yerlerde sürüklüyorlar. “İnsanca yaşamak istiyoruz” dediğimiz için baskı ve zorla susturmaya kalkıyorlar. Haklarımızı ve özgürlüklerimizi istediğimiz için, sendikalaşmak, örgütlenmek istediğimiz için bizleri “terörist” ilan ediyorlar.

Ülkemizin kaynaklarını emperyalistlere peşkeş çeken işbirlikçiler ülkeyi amerikan çiftliğine dönüştürdüler. İşçi sınıfı ve emekçileri ağır sömürüye ve kölece çalışma koşullarına mahkûm eden, biri gelip biri giden IMF heyetlerinin dayatmaları doğrultusunda bizlere kan kusturuyorlar. Susurlukçuları, hortumcuları, hırsızları el birliğiyle aklayanlar, bizleri bir dilim ekmeğe muhtaç ediyorlar. Türküyle, Kürdüyle, Lazıyla, Çerkeziyle, Iraklısıyla, İranlısıyla, Filistinlisiyle her milliyetten işçi ve emekçiler kardeştir. Çünkü bizleri birbirimize bağlayan sınıfsal çıkarlarımızdır. Fabrikalarda işçi emekçiler olarak kardeşçe çalışıyor ve üretiyoruz. Sermaye sınıfı karşısında sömürülüyoruz. Emperyalist haydutlarla işbirliği yapan sermaye iktidarı altında tüm ezilen halklar, işçi ve emekçiler olarak aynı saldırılara maruz bırakılıyor. Sorunlarımız ortak olduğu gibi çıkarlarımız da ortak.

Onlar sömürü, sefalet ve kâr üzerine kurulu saltanatlarının sürmesi için bizleri birbirimize düşürmeye, birbirimize karşı düşmanlaştırmaya çalışıyorlar. Çünkü tüm halkların özgürlüğü ve eşitliği için, barış ortamında kardeşçe yaşaması için sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için bizlerin birleşmesinden ve öfkemizin sömürenlerin saltanatına yönelmesinden korkuyorlar.

Onların korkularını gerçeğe çevirelim. Bizleri insanlık dışı çalışmaya ve yaşamaya mahkûm edenlere, Ortadoğu halklarının katliamı için emperyalistlerle kirli pazarlıklar yapanlara karşı gücümüzü birleştirelim.

Tüm milliyetlerden işçi ve emekçiler olarak “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” için birleşip kenetlenelim. Sömürücülerin ve onların düzenlerinin karşısına dikilelim.

OSİM-DER'den Telekom dayanışması!

TELEKOM İŞÇİSİ DİR

Birlik, Dudullu ve Ümraniye santrallerini ziyaret eden OSİM-DER üye ve yöneticileri grev gözcüleri ile süreçle ilgili sohbet ettiler. Telekom greviyle dayanışma içerisinde olacaklarını ifade ettiler. 18 Ekim sabahı İMES A Kapısı'nda bildiri dağıtarak işçileri sınıf dayanışmasına çağırdılar. “Sınıf dayanışmasını yükseltelim!” başlıklı bildirimlerle işçilere seslenen OSİM-DER üyeleri, İMES ve Dudullu çevresinde “Telekom işçileri ile sınıf dayanışmasını yükseltelim!” şiarlı afişleri yaptılar.

OSİM-DER'liler 23 Ekim akşamı da Ümraniye Telekom Müdürlüğü'ndeki grev çadırını ziyaret etti. OSİM-DER Başkanı grevdeki işçileri selamlayan bir konuşma yaptı. Daha sonra sendika temsilcisi söz alarak dayanışma ziyaretinin önemini vurguladı ve grev sürecini anlattı. Ardından grev gözcüsü işçilerle birlikte işçi sınıfı mücadelesinde grev, örgütlülük ve dayanışmanın önemi üzerine canlı bir tartışma yapıldı.

Sermaye cephesinin Telekom grevini boğmak için yaptığı girişimler ve bunlara karşı işçilerin yapması gerekenler tartışıldı. Grevin sesinin daha da yaygın hale getirilmesinin önemi üzerinde duruldu. Bu grevin sadece Telekom işçisini ilgilendirmediği, aynı zamanda tüm işçi sınıfını ilgilendirdiği ifade edildi. OSİM-DER'li işçiler Telekom işçilerine İMES sanayi bölgesinde dağıttıkları Telekom işçileriyle dayanışma çağrısı yapan bildirimlerle OSB-İMES İşçi Bülteni'ni verdiler. Telekom işçileri de çıkardıkları bildirimlerden ve şapkalarından OSİM-DER'li işçilere verdiler. Son olarak OSİM-DER Başkanı bir kez daha Telekom işçilerinin yalnız olmadığını belirten bir konuşma yaptı.

Telekom işçileri ile dayanışmayı yükseltelim!

Geçtiğimiz yıl İtalyan OGER'e satılarak özelleştirilen Türk Telekom'da patron tarafı, toplu sözleşme sürecinde kapsam dışı personel konusunda sözleşmeyi tıkamış, böylece de sendikal örgütlülüğü tasfiye etmeyi hedeflemişti. Türk Telekom işçileri ise bu saldırıya grev silahını kullanarak yanıt verdiler. Tüm saldırılara rağmen Telekom işçileri 16 Ekim tarihinde başlattıkları grevlerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

Telekom işçileri çok yönlü kuşatma altında!

Grevlerini kararlılıkla sürdüren Telekom işçileri yürüttükleri bu hak alma ve onur mücadelesinde oldukça ciddi saldırılarla karşılaşıyorlar. Sermaye medyası, gazete ve televizyonlarda grevci işçileri karalamaya dönük yayınlar yapıyor. İşçilerin haklı grevini karalamak için "fiber optik kabloları keserek sabotaj yaptıklarını", "sağlık, eğitim, emniyet(!) gibi halkın ihtiyaçlarını engellediklerini" iddia ediyor. Zaten ekonomik bir yaptırım olan grevi "ülke ekonomisini zarara soktuğunu" gerekçesiyle karalamaya çalışıyor. Böylece Telekom işçileriyle halkı karşı karşıya getirmeye çalışıyor.

Diğer bir saldırı aracı olarak ise grev kırıcıları kullanılıyor. Telekom'a bağlı taşeron şirketler, grevi etkisiz hale getirmek için, yasalara aykırı olmasına rağmen grevdeki işçilerin işlerini yapıyorlar. Buna karşı çıkan Telekom işçileri ise polis ve jandarmanın saldırılarına maruz kalıyor.

Belki de saldırıların en can alıcı olanı ise bizzat sendika bürokrasisi eliyle gerçekleştiriliyor. İşçilere sendikal bilinç taşıması gereken sendika yönetimleri, ülkede gelişen siyasal süreçler üzerinden işçilere şovenizm zehrini akıtıyor. Haber-İş Genel Başkanı Ali Akcan, her konuşmasında Kürt halkına kin kusarak, işgal ve katliam demek olan sınır ötesi operasyon için grevi bitirebileceğini söylüyor.

Türk-İş ise işçileri şovenizm kokan eylemlere katmakta sakınca görmezken, Telekom işçileri ile dayanışmayı sendika başkanları ile sınırlı tutmak için özel bir çaba harcıyor. Ali Akcan daha greve başlarken bu grevin kendilerine "zor geldiğini" zaten söylemişti. Anlaşılan o ki gelişen süreçle birlikte bu zorluktan kurtulmanın hesaplarını yapıyor.

Tüm işçi ve emekçiler Telekom işçileriyle dayanışma içinde olmalıdır!

Telekom grevi uzun süredir unutulmuş ve işçi sınıfının en önemli silahı olan grevi bir kez daha hatırlatmıştır. Sermayedarların kâbusu olan grev eylemi Telekom'da uzun yıllar sonra bu kadar geniş bir kapsamda hayata geçmiştir. Tam da bu nedenle Telekom işçilerinin bu grevden kazanımla çıkması hayati önemdedir.

Bugün sendika bürokrasisinin de eliyle Telekom işçileri bu süreci büyük oranda tek başlarına göğüslemek zorunda kalmaktadır. Ancak Telekom grevi tek başına Telekom işçisinin grevi değildir. Bu grev hepimizindir.

Nasıl ki sermaye sınıfı grev karşısında medyasından polisine, grev kırıcılarına kadar tüm güçleriyle saldırıyorsa, biz işçiler de aynı şekilde tüm gücümüzle direnmeli, sınıf kardeşlerimizle dayanışma içinde olmalıyız. Telekom grevinin tüm kazanımları, Türkiye işçi sınıfının kazanımları olacaktır.

**Sınırsız grev ve genel grev hakkı!
İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!**

Bundan sonra işçi hareketi durmayacak!

Türkiye’de 1982 anayasasıyla belirlenen bir grev ve lokavt kanunu var. Bu kanun çerçevesinde biz greve çıktık. 1980 öncesinde Türkiye’de grevlerin ne kadar sürdüğünü halkımız bilir. 1982’den sonra çıkılan en büyük grev bu. 26 bin işçi, aileleriyle birlikte 125 bin kişiyi ilgilendiren bir grev. Şimdi greve çıkarak patrona bu sözleşmeyi imzalatmak gibi bir görevimiz söz konusu. Bu süreç ve bizim yaptığımız bu grev bizden sonraki sendikalara örnek olacaktır. Bundan sonra işçi hareketi durmayacak. Hakların, bizim söke söke aldığımız şekilde, yani ancak ve ancak mücadeleyle alınacağını bütün Türkiye görmektedir.

Hülya Avşar’ın annesi bizden daha önemliymiş onlar için!

Grevimize destek veren medya çok az. Boyalı medyanın da grevimize yer vermesini bekliyoruz. Tabi onlar reklâm gelirlerinden feragat edemiyorlar. Grevimizden haberi olanlar, olmayanlar var. Ama en ufak bir magazin olayı olduğunda, döne döne haber yapıyorlar. Mesela Hülya Avşar’ın annesi hastaymış, on gündür sürekli onu veriyorlar. Burada 26 bin işçinin aşısı, emeği söz konusu iken onu haber yapmıyorlar. Demek ki Hülya Avşar’ın annesi daha önemliymiş onlar için.

Bundan sonra onların dediği değil bizim dediğimiz olacak!

Bu kurum işçilerin sırtında buraya geldi. Ben 25 senelik personelim. Bütün birimlerde çalıştım. Net ücretim 1250 YTL. Geçen yıl giren sözleşmeli arkadaş 1800 YTL alıyor. Bu da ne yapıyor, sendikalıyı burada yıpratarak dışarı atmak anlamına geliyor.

Biz bu kuruma canımızı dişimizi verdik. Bu hale getirdik. Bir reklamda milyon dolarları bir sanatçıya veriyorlar, işçiye gelince %3-4 tartışılıyor. Zaten bunların derdi o da değil, amaç sendikayı aradan kaldırmak. Zaten hükümet hiçbir zaman işçinin yanında değildir. Hep paralı olanın, medyanın, işverenin yanındadır. Çünkü sermaye yukardan dönüyor. Neden şimdi TÜSİAD, işverenler memnun. Çünkü devlet onların yanında. Ama bundan sonra onların dediği değil bizim dediğimiz olacak.

Medya hiçbir zaman işçinin yanında değil!

Medya hiçbir zaman işçinin yanında değil. Medya OGER’in yanında. Hiçbir gazetede televizyonda Telekom’un grevde olduğunu duyuyor musunuz? Doğan’ın borçlarını OGER ödemiş. Tabi vermez haberini. Onun için de vatandaş sadece işçileri suçluyor. Ama haberi yok ki. Medya haber vermiyor.

Çözüm sınıf mücadelesinde!

Genç işçi arkadaşlarım biliyorum ki benim söylediklerime hak vereceksiniz. Çalıştığımız yerlerde koşullarımız çok kötü. Aşağılayan, sömüren, düşük ücretle çalıştıran, sigorta hakkımızı elimizden alan, patronlar sınıfı ve işbirlikçisi devlettir. Birbirimize kenetlenip bunları hak ettikleri yere gönderelim.

En çok da küçük sanayi sitelerinde, en çok da okuyamamış arkadaşlarımızı kölece çalıştırıp, haklarını vermeden kapı önüne koyuyorlar. Buna vurgu yapıyorum. Devletin asıl görevi bizleri sömürmek. Başta IMF-TİSK-TÜSİAD-TOBB olmak üzere patronlar sınıfı, geleceğimizi anbe an elimizden alıyor. Devlet emekçinin devleti değil, patronların devleti. Biz emekçilerin bu düzende kurtuluşu yok. Hele hele biz genç işçilerin hiç yok. Ama bu böyle gitmez. Çözüm sınıf mücadelesinde. Sömürücü asalaklara hak ettikleri dersi vermek için genç işçiler olarak bizler de sınıf mücadelesine katılalım.

Dudullu OSB'den genç bir işçi

Sermayeyi bozguna uğratarak gerçek gücümüzü göstereceğiz!

Ben Sarıgazi'de, Perpim Sanayi Sitesi'nde bir elektronik firmasında çalışan genç bir işçiyim. 1 yıl stajyerliği de sayarsak yaklaşık 3 yıldır bu firmada çalışıyorum.

Bizler, yani genç işçiler, diğer işçilere oranla daha çok ezilmekteyiz. Hakaret olsun, küfür olsun, iş yerini tuvalete kadar temizlemek olsun, yeri geldiğinde dayak yemek olsun, hepsi genç işçiler için sanki. Bu düzeni bozmak, genç işçilerin neler yapabileceğini tüm sermaye sınıfına göstermek için, tüm genç işçiler olarak birleşip birlikte hareket etmeliyiz. Bunu başardığımızda sermayeyi bozguna uğratarak gerçek gücümüzü göstereceğimize inanıyorum.

Sarıgazi'den genç bir işçi

Eski bir Vİ-KO işçisinden mektup var...

Şimdi işçilerin örgütlenmesi gerektiğini daha iyi görüyorum!

Merhaba arkadaşlar. Sizleri örgütleme, sendikalaşmaya çağırıyorum. Birçoğunuzun bildiği gibi, geçen yıl sendikal faaliyetten dolayı işten çıkarılan bir dizi arkadaşımız oldu. Ben de o arkadaşlarla aynı kaderi paylaştım ve işten atıldım. Her ne kadar işten atılmış da olsam hakkımı korumanın, onurumu savunmanın coşkusunu yaşadım.

Geçen bir yıl içinde yeni işlere girdim. Biri örgütsüz yani sizin koşullarınızla çalışan, diğeri ise örgütlü bir işyeri. İkisinin arasında o kadar büyük uçurum var ki; bunları tüm işçiler görebilse, inanın hepimiz sendikal mücadeleye, hak alma mücadelesine dört elle ve gönülden katılırsınız.

Sizlere bu fabrikalar arasındaki gözle görülür farktan bahsetmek istiyorum. Örgütsüz olan yerdeki işçiler bir koyun sürüsü gibi, hangi yana yönlendirilirlirse o yana gitmek zorundalar. Sabah iş başı, akşamları çıkış belli değil. Sosyal hakları gasp edilmiş, yemekleri sağlıksız, doyurucu ve lezzetli değil. Ayrıca her türlü sağlık güvencesinden yoksunlar. İşçiyi bakışlarında bile aşağılıyorlar. Hatta maaş dağıtımında sanki bir hayırsever kurumun para vermesi gibi, mesai saatlerinden sonra parayı sayıp vermeye çalışıyorlar. Çalışma bitmiş, ışıklar söndürülmüş, sular kesilmiş, hatta lavabolar ve çıkış kapısı kilitlenmiş. Lavabolar ve diğerleri işçiler kullanır diye kesilmiş, çıkış ise insanlar gider diye kilitlenmiş ve orda tam bir izdiham ortamı var. İşçiler birbirlerini eziyor ve çıkıp bu davranışın hesabını sormuyor. Çünkü örgütlü değiller. İşçi olduklarını ve kazandıkları paranın emeklerinin karşılığı olduğunu düşünmüyorlar. Ama çok eleştirmeden düşünseler işçiler, bir gün bir defa habersiz 2 saat geç veya erken gitseler görecekler patron vekilinin tepkisini. İşte o zaman görebilirler örgütsüz işçilerin zamanına ve hayatına işverenin hiç değer vermediğini.

Örgütlü bir ortamda çalışmak çok farklı. Çünkü yukarıda saydığım iş hayatından eser yok. İşçiye daha insanca yaklaşımları var. İşçinin düşünceleri dikkate alınıyor. İşçinin sosyal hakları var. Ve en önemlisi

işçiye köle gözüyle değil, insan gözüyle bakılıyor. Daha doğrusu öyle olmak zorunda. Yani işçiden korkuyorlar. Neler yapabileceğini çok iyi biliyorlar. İşçiye vasıfsız demiyorlar, çünkü orda işçiler örgütlü ve birlikte hareket ediyorlar.

Şimdi işçilerin örgütlenmesi ve örgütlülüğün korkmamaları gerektiğini gerçekten daha iyi görüyorum. İşçilerin dünyadaki güzellikleri, güzel yaşamları yaşamının en doğal hakları olduğunu bilmeleri, öğrenmeleri gerektiğine inanıyorum. Ve işçi arkadaşlarımı sendikal faaliyetlerden ve örgütlü mücadeleden yana daha sağduyulu olmaya çağırıyorum.

Eski bir Vİ-KO işçisi

Vİ-KO işçisi işe geri dönüş hakkını kazandı!

Geçtiğimiz yıl Vİ-KO'da yaşanan sendikal örgütlenme girişimi patronun pervasız saldırısı ile karşı karşıya kalmış, onlarca işçi olur olmaz gerekçelerle işten çıkartılmıştı. Vİ-KO patronu da yaptığı hukuksuzlukların ve hakaretlerin yanına kâr kalacağını sanıyordu. Ancak işten çıkartılan işçilerin bir bölümü bu hakaretlere boyun eğmediler, Vİ-KO patronuna karşı mücadelelerini işten atıldıktan sonra da devam ettirdiler. Bu mücadelenin bir aşamasını da açılan işe geri dönüş davaları oluşturuyordu. Bu dava geçtiğimiz günlerde Yargıtay'da da onanarak işçilerin kazanımı ile sonuçlanmış oldu. Mahkeme kapılarında estirilen polis destekli teröre, patron tarafından gösterilen yalancı şahitlere rağmen, Vİ-KO işçileri mücadelelerinde ne kadar haklı olduklarını bir kez daha ispatlamış oldular. Her ne kadar işçilerin tekrar Vİ-KO'da çalışıp çalışmayacağına patron tarafı karar verecek olsa da sermayenin mahkemelerinde alınan bu hukuk zaferi Vİ-KO patronun suratında patlayan bir şamardır. Zengin ve güçlü Vİ-KO patronuna karşı işçilerin mücadelesinin haklılığının göstergesidir.

ÜNSA'da kazanılmış haklar gasp ediliyor!

Geçtiğimiz aylarda Ünsa dikim fabrikasında tüm taşeron ve fasonlarda şirket değişikliğine gidilerek girdi-çıkı yapıldı. Üstelik işçilerin hiçbir izni ve oluru olmadan oldu bunlar. Bırakın izin ve olur almayı, işçilere söyleme gereği bile duyulmadı. Şirket değişikliğini yasal olarak yapabilmek için işçilerin bunu kabul ettiğini, haklarının alındığını ya da devredildiğini ifade eden bir belgeyi imzalaması gerekiyordu. Bu da yapılmadığına göre demek ki ÜNSA patronu kendi yasalarını da hiçe sayarak aynı zamanda sahtecilik de yapıyor. Oysa söz konusu işçiler olduğunda yapılan en ufak şeyin yasadışı olduğu söyleyerek tehdit eden de kendisi değil mi?

ÜNSA niçin şirket değişikliğine gitti?

Tekstil firmalarında böyle gizli ve gayrı-meşru yollardan yapılan girdi-çıkıtlar, tamamıyla işçilerin geçmiş haklarını (kıdem ve ihbar tazminatı gibi hakları) gasp etmek ve böylece "işten atmayı" daha da kolaylaştırmak için yapılmaktadır. Girdi-çıkı yapılarak kıdem ve ihbar tazminatları yanan işçileri işten atmak daha kolay olmaktadır. Bu durum aynı zamanda örgütlenme girişimlerine de darbe vurma amaçlıdır. **Ünsa patronu girdi-çıkı (şirket değişikliği) yaparak tüm kıdemleri sıfıra indirmiş oldu.** Şimdi 5 yıllık işçi de 10 yıllık işçi de daha yeni işbaşı yapmış görünüyor.

Bu üçkâğıtçılığın yapılmasını isteyen bizzat ÜNSA patronudur. Dolaysız olarak asıl sorumlu ÜNSA Ambalaj A.Ş.'dir. Elbette fasonların suçu yok değil. Onlar bizlerin sırtından geçinen, hiçbir emek vermeden bizim emeğimize, alınterimize el

koyan işçi sımşarı, asalak bir katmandır. Ancak hesap sorulacaksa fason patronlarından başlanmalı, ÜNSA patronunu hedeflemelidir. **Asıl sömürücü ÜNSA patronudur.**

Kurtuluşumuz örgütlenmekte!

ÜNSA'da sadece bu sorun yaşanmamaktadır. Ücretler düşüktür ve zamanında

verilmemektedir. Sigortalar yapılmamakta, yapılanlar ise çoğu durumda eksik ödenmekte, fazla mesai ücretleri gasp edilmektedir. Bunlarla birlikte ve bir kez daha son yaşanan şirket değişikliğinin de gösterdiği gibi ÜNSA patronu gözünde işçilerin hiçbir değeri yoktur.

ÜNSA'daki tüm fasonlarda aynı sorunlar yaşanıyor. Hatta bölgedeki ve ülkedeki hemen hemen tüm fabrikalarda çalışan sınıf kardeşlerimizle benzer sorunları yaşıyoruz. Sorunlarımız ortak olduğu yerde çözümümüz de ortak olacaktır, olmalıdır. ÜNSA'da tüm fasonlarda çalışan işçilerin bir araya gelmesi, yaşadıkları ortak sorunlar karşısında ortak çözümler araması tek çıkış yoludur. Yapılması gereken ÜNSA işçilerinin örgütlü birliğini açığa çıkarmaktır.

Yaşanan girdi-çıkıtlarla ilgili de çeşitli girişimlerde bulunulabilir. Onayı alınmadan girdi-çıkı yapıldığını kanıtlayarak (ki tüm işçiler birbirinin şahididir) tazminatların alınması ve sigortaların kalınan yerden yatırılmaya devam edilmesi mümkündür. Bu olayla birlikte tepkimizi ortaya koymalı, ÜNSA patronuna haklarımızı gasp etmenin o kadar kolay olmadığını göstermeliyiz. Ancak tabii ki bu sorunu da kalıcı bir şekilde çözecek olan bir kez daha örgütlenmek olacaktır.

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü...

Hep birlikte kimliğimize, emeğimize, hayatımıza sahip çıkalım!

Kadının toplumumuzdaki yeri geçmişe göre farklılıklar gösterse de kadın hep ikinci plana itilmektedir. Kadına yönelik şiddet hayatın birçok alanında uygulanmaktadır Evde, işte, okulda ve sokakta şiddete maruz kalan kadınların sayısı gün geçtikçe çoğalmaktadır. Bunlara dur denileceği yerde susarak kabullenilen bir kadın kimliğiyle karşı karşıyayız. Ekonomik yönden erkeğe kendini bağımlı hisseden kadın, sorunlarını sadece kendi içerisinde yaşamayı tercih etmektedir. Çünkü şiddet vardır. Çünkü korku vardır. Çünkü böyle gelmiş böyle gider düşüncesi hâkim olmaktadır. O yüzden biliriz ki; ezilen, sömürülen, tecavüze uğrayan kadınlarımızın çoğu medyaya yansımamaktadır.

Kadın sanayinin gelişmesi ile birlikte üretime katılarak orada da sömürülmeye devam etmektedir. İşyerlerinde şiddetin boyutu değişmekte, daha çok, erkeklerle aynı işi yaptığı halde emeğinin karşılığını alamaması, zorunlu mesaiye bırakılması, sigortasız çalıştırılması, küfür ve hakaretlere maruz kalması olarak şekillenmektedir. Burada emeğin sömürülmesi sınıfsal bir durum olduğundan erkekle birlikte mücadele verilmesi gerekir ve bunun için de erkek egemenliğinin ortadan kaldırılması gerekir. Bu da sosyalizmle mümkündür.

Hem evde hem işte sömürüye maruz kalan emekçi kadınlarımız iki kez sömürülmektedir. Kapitalist sistem kadınların bilinçlenmesine olanak sağlamaz. Örneğin kız çocukları eğitimden yoksun bırakılmaktadır. Okula devam edebilen kız çocuklarına ise okulda şiddet gösterilir. Çünkü bilinçlenen kadın bugün aile içindeki şiddete karşı mücadele edip, direnir,

hakkını savunursa, yarın da kapitalist sisteme karşı mücadele edecektir.

Ayrıca kapitalist düzen her zaman bir tarafın diğer tarafa egemen olmasını ister ve bunu şiddet uygulayarak korur. Burada erkek sistemin bir aracı olarak kullanılır. Her ne kadar feministlerce sorun erkeğe yüklense de asıl sorun sistemdedir. Bu yüzden kendi yarattığı sorunlara da bilinçli olarak çözüm üretmemektedir. Dayak yiyen bir kadının desteksiz bırakılması, korunmasına yardım edilmemesi, yasaların yetersiz kalması gibi birçok örnekleri mevcuttur. Doğallığında bu tür sorunlarla baş edemeyen kadın, çözümü yaşamına son vermekte bulur. Bu da sisteme karşı kadının çaresizliğini bir kez daha kanıtlar.

Kadın sorununun çözümü; şiddetin kaynağına, yani kapitalist düzene karşı erkek-kadın ayrımı olmaksızın birlikte mücadele etmekten geçer. Kimliğimize sahip çıkarak şiddetin karşısında yılmadan, örgütlü mücadele içerisinde yer alarak bir güç olmaya devam etmeliyiz.

Ey sen!

Fabrikada patronların küfür ve hakaretlerine maruz kalan emekçi kadın,

Evlatlarını namus ve töre cinayetlerine kurban veren ana,

Evde şiddete maruz kalan kadın,

Hep birlikte kimliğimize, emeğimize, hayatımıza sahip çıkalım.

Fazla çalışma (mesai) ve ücretlendirilmesi

İş yasasında belirtilen haftalık 45 saatlik çalışma süresini aşan çalışmalara “fazla çalışma” denir.

İşçiye günde en fazla üç (3) saat fazla çalışma yaptırılabilir. Fazla çalışmaların toplamı bir yılda iki yüz yetmiş (270) saatten fazla olamaz. Ancak işçi, yine de bu sürelerden fazla çalıştırılmışsa, fazla çalışma ücretlerinin ödenmesi gerekir. İşçilerini bu sürelerle aykırı şekilde çalıştıran işverene, şikayet ya da tespit edilmesi halinde Bölge Çalışma Müdürlüğü tarafında idari para cezası verilir.

Gece çalışmaları 7,5 saati geçemeyeceğinden gece çalışmalarında fazla çalışma yaptırılmaz.

Ayrıca bazı işlerde çalışan işçilere ve hangi işte çalışırlarsa çalışsınlar bazı işçilere fazla çalışma yaptırılmaz;

- Sağlık kurulları bakımından günde ancak yedi buçuk saat veya daha az çalışması gereken işlerde çalışan işçilere (örneğin kurşun, civa, arsenik vb. ile ilgili işler, gürültünün yüksek olduğu işler vb.)
- Yer ve su altında çalışan işçilere,
- 18 yaşını doldurmamış işçilere,
- İş sözleşmesi veya toplu iş sözleşmesi ile kabul etseler bile sağlıkları elvermediği işyeri hekiminin veya SSK hekiminin raporu ile belgelenen işçilere,
- Gebe, yeni doğum yapmış ve çocuk emziren işçilere,
- Kısmi süreli iş sözleşmesi ile çalıştırılan işçilere fazla çalışma yaptırılmaz.

Fazla çalışma yapmak (mesaiye kalmak) zorunlu mudur?

Patronun, fazla çalışma için işçinin onayını alması gerekir. Yani fazla çalışma yapılması, karşılıklı anlaşmaya bağlıdır. Ancak işçinin onayının ne şekilde alınacağı konusu tartışmalı bir konudur. Uygulamada patronlar iş sözleşmelerine bir sözleşme şartı olarak “işçi, fazla çalışma yapmayı peşinen kabul eder!” tarzında maddeler koymakta ve bu onayı önceden almaya çalışmaktadır. Bunun dışında işçilerden yıl veya ay başlangıçlarında o yıl veya o ay için fazla çalışma yapmayı kabul ettiklerine ilişkin olarak imza almak ya da fazla çalışma yapılacağını bir gün önceden ya da aynı gün duyurarak o gün için fazla mesaiye kalacaklara günlük bir çizelgeyi imzalatmak da diğer yöntemlerdir. Pek çok işyerinde ise bu onay

hiç alınmamakta ve işçiler fazla çalışmaya zorlanmakta, aksi takdirde ise işten çıkarılmaktadır. Oysa yasal düzenlemeye göre sadece kabul eden işçilere fazla çalışma yaptırılabilir, fazla çalışma yapmak istemeyenler ise buna zorlanamaz. İşçinin iş sözleşmesi fazla mesaiye kalmak istemediği gibi bir gerekçeyle feshedilemez.

Sözü edilen onayı önceden vermemiş işçiler, fazla çalışmanın duyurulduğu anda seçimlerini istedikleri yönde yapabilir. Bu seçimleri nedeniyle işten çıkarıldıkları takdirde ise yasal yollara başvurabilirler. Sorunlar daha çok, yukarıda belirttiğimiz şekilde önceden onay vermiş işçiler açısından çıkmaktadır. Belirli bir ay ya da yıl boyunca istendiğinde fazla çalışma yapacağına dair önceden imza atarak onay veren işçilerden fazla mesaiye kalmaları istenmekte, bunu yapmadıkları takdirde ise iş sözleşmeleri feshedilmektedir. Yukarıda belirttiğimiz tarzda alınan onayların geçerliliği ve işçiyi bağlayıcılığı konusunda açık ve net bir yasal uygulamadan bahsetmek güçtür. Bu nedenle bu tarz bir onayı vermekten kaçınmak en doğrusudur.

Fazla çalışma konusunda önceden onay vermiş işçilerin son derece dikkatli davranmaları ve özellikle o anki koşulları göz önünde bulundurmaları zorunludur. Bu tarz durumlarda en doğru yöntem tüm işçilerle birlikte ortak bir tutum alabilmektir.

Ayrıca işçiden fazla çalışma yapacağına dair onay alınmış olsa bile yasanın belirlediği sınırları aşan, günde 3, yılda 270 saati aşan fazla çalışma yaptırılmaz.

Fazla çalışma ücreti nasıl hesaplanır?

İşçiye fazla çalışma yaptığı her saat için ücretinin %50 yükseltilmesi yoluyla hesaplanarak ödenen ücret “fazla çalışma” ücretidir.

Parça-başı ücretle çalışan işçilerin çalışmasının fazla çalışma sayılmayacağı ve fazla çalışma ücreti haklarının olmadığı yönündeki işçiler arasındaki yaygın düşünce yanlıştır. Bu işçiler de fazla çalışma yaptıkları süreler için fazla çalışma ücretine hak kazanır.

Taraflar, aralarında yapacakları bireysel ya da toplu iş sözleşmeleri ile fazla çalışma ücreti için %50’den daha yüksek bir oran da belirleyebilirler.

Kaynak: İşçinin El Kitabı

Dünyada yılda 270 milyon iş cinayeti!

Dünya Sağlık Örgütü (WHO) ve Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) araştırmalarıyla Türkiye'nin iş kazaları konusunda Avrupa'da birinci, dünyada ise üçüncü sırada yer aldığı ortaya çıktı. Dünya sıralamasında Türkiye'nin önünde Brezilya ve Güney Kore yer alıyor.

Her gün 5000 işçi ölüyor!

WHO tarafından yapılan araştırmaya göre, dünyada her yıl 270 milyon iş kazası yaşanıyor. İş kazalarının % 72'si, 50'den az işçi çalıştıran işyerlerinde gerçekleşiyor. Bilanço korkunç; her 6 dakikada bir iş kazası yaşanıyor! Her 2.5 saatte bir 1 işçi sakat alıyor. Yine söz konusu kazalarda her gün 5000 işçi ölüyor! Dünyada 160 milyon kişi meslek hastalığı geçirmiş, geçiriyor!

ILO'nun araştırması da bu korkunç bilançoğu onaylıyor ve genişletiyor. Dünyada her yıl işkazalarından kaynaklı 1.2 milyon insan ölüyor.

Türkiye liste başı!

Çalışma Bakanlığı'nın 2006 yılı teftiş

raporlarında yer alan verilere göre ise Türkiye'de bir yılda 4 bin 887 iş kazası yaşanmış ve bu kazalar sonucunda 916 işçi yaşamını yitirmiş. 3 bin 233 işçi yaralanırken, 758 işçi ise sakat kalmış. Çalışma Bakanlığı raporlarında yer alan iş kazaları istatistiğinin kayıtsız çalışan işletmeleri kapsamadığı ve iş kazalarının özel olarak bu işyerleri ve işletmelerde yoğunlaştığı da bilinen bir gerçek. Daha geçtiğimiz aylarda gündeme oturan Tuzla Tersaneler Havzası'nda 13 gün içerisinde gerçekleşen 5 işçi ölümü Türkiye'deki güvencesiz çalışma gerçeği ve iş kazası tehdidinin güncel örneği...

İş kazası değil, iş cinayeti!

İşletme ve işyerlerinde süren azgın sömürü koşulları her yıl milyonlarca ifade edilen sayıda işçiyi öldürüyor. Kapitalist üretim biçiminin doğasını ifade eden kâr hırslarının, rekabetin faturası işçi sınıfının canıyla, kanyla ödeniyor. Kayıt dışı çalıştırma, taşeronlaşma, iş güvenliğinin, maliyet gerekçe gösterilerek alınmaması gibi gerçekler olduğu yerde dururken, bunlara iş kazası demek mümkün değil. Bu ölümler açık ki iş cinayettir!

Dünyadan kısa kısa...

İtalya'da havayolu çalışanları greve gitti

İtalya'da havayolu çalışanları, uçuş ve kule personelinin gittiği grev havayolu taşımacılığını durdurdu. Milano Malpensa'da 185, Linate'deyse 54 uçuş iptal edildi.

Göstericiler her iki havalimanına giden yolları da bloke ederek uzun araç kuyruklarının oluşmasına neden oldu. İtalya'da havayollarında başlayan grev dalgası, Ekim ve Kasım ayları boyunca başka iş kollarında 6 milyon çalışanın katılımıyla sürecek.

Farklı iş kollarındaki çalışanlar Prodi hükümetinin ekonomik uygulamalarına, düşük ücretlere, yenilenmeyen iş sözleşmelerine ve kadrosuz çalıştırılmaya karşı tepkilerini göstermek için greve gidiyorlar.

İngiltere'de demiryolu grevi!

İngiltere'de Midland Mainline tren şirketine bağlı olarak çalışan işçiler ücrette yaşanan uzlaşmazlık üzerine greve gittiler. 24 saatlik grevlerin ikincisi 1 Kasım günü gerçekleşti. Leeds, Wakefield, Luton, Chesterfield, Sheffield ve Nottingham'da demiryolu ulaşımı tümüyle durdu. İşçiler uzlaşma sağlanana kadar her hafta Perşembe günü 24 saatlik grevlerini sürdüreceklerini açıkladılar!

Şovenizm

Şovenizm, başka uluslara karşı hoşgörüsüzlük ve saldırganlık, aşırı ve bağınaz milliyetçilik anlamında kullanılan bir terimdir.

Bu terim, durmadan ve usanmadan, hayatı boyunca Napoleon'a bağlılığını sürdüren ve ona övgü dolu davranışlarda bulunan Fransız askeri Nicholas Chauvin'in adından türemiştir.

Şovenizm teriminin başlangıçtaki anlamı, 1815'den sonra yaygınlaşan ve askerlikle ilgili her şeyi yüceltme tutkusuna dayanıyordu.

Günümüzde "Şovenizm" bir kişinin ait olduğu yere ya da gruba, aşırı ve duygusal bağlılığını ifade etmek için kullanılmaktadır.

Bu bağınaz bağlılığı sergileyen kimseye de, şovenist denmektedir.

Şovenizm, emperyalist kapitalizmin en saldırgan, en çirkef, en iğrenç yüzüdür. Şovenizm, burjuva kapitalist düzenin açmazlarının, krizlerinin doruğa çıktığı zamanlarda; böl-parçala-saldirt-ayır ve rahatça yönet siyasetinin gereği olarak devreye sokulmuştur tarihte ve hala aynı işlevi görmek üzere devrededir. Faşizm, kapitalist burjuva düzenin en saldırgan, en iğrenç açık terörist diktatörlüğü olan yönetim biçimiye; şovenizm de onun en iğrenç, en saldırgan ideolojik-kültürel-politik siyaset tarzıdır.

Şovenizm, sınıf mücadelesinin en önemli zehirlerinden biridir aynı zamanda. Sınırlar, sınıflar, cinsler vs arasında her tür ayırımın ortadan kaldırılması mücadelesinin taşıyıcısı olan işçi sınıfına dışardan enjekte edilmek istenen bir zehirdir şovenizm.

OSB-İMES İŞÇİLERİ DERNEĞİ

Y. Dudullu Mah. Kerem Sok. No: 5/3 (MODOKO Camii arkası) ÜMRANIYE
TEL: 0 (216) 540 35 80 e-mail: osimder@yahoo.com

**Büyük Sosyalist
Ekim Devrimi
90 yaşında...**

**YENİ
EKİMLER
İÇİN İLERİ!**

İşçi Bülteni Özel Sayı: 221 * Fiyatı: 25 YKr * Kasım 2007 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. / İST